

Motion till riksdagen

1988/89: So511

av Rosa Östh och Agne Hansson (båda c)

Patientjournalagen

Patientjournalagen trädde i kraft den 1 januari 1986. I lagen som gäller för all hälso- och sjukvård anges hur patientjournaler skall föras, vad de skall innehålla och hur de skall hanteras. Lagen innehåller också bestämmelser om vilka som är skyldiga att föra journal, bl. a. alla yrkesgrupper för vilka gäller föreskrifter om legitimation.

En patientjournal skall innehålla de uppgifter som behövs för en god och säker vård av patienten. Meningen är att journalen skall fungera som ett viktigt arbetsinstrument för hälso- och sjukvårdspersonalen när det gäller planering, genomförande och uppföljning av vården. För att journalen skall tjäna sitt syfte krävs att den innehåller tillräcklig, väsentlig och korrekt information. Vidare krävs givetvis att den finns tillgänglig när den behövs som informationskälla, inte minst i akuta situationer.

Propositionen i ärendet innehöll inte något krav på signering av den uppgiftslämnande läkaren. Ett sådant krav infördes emellertid genom ett tillägg av socialutskottet.

Mot signeringstvånget har riktats skarp kritik, eftersom det har inneburit stora praktiska svårigheter i all synnerhet på de större sjukhusens akutmottagningar. Den extra tidsåtgången, framhålls det, tar värdefull tid från patientkontakterna och dessutom har journaltillgängligheten allvarligt minskat. Det säger sig självt att synnerligen allvarliga situationer kan uppstå, t. ex. om en svårt sjuk person, kanske t. o. m. i medvetslöst tillstånd, kommer till ett sjukhus för behandling och inte hans journal står att finna.

I samband med utskottsbehandlingen av tidigare motioner i ärendet har socialutskottet anfört att signeringskravet tillkommit för att öka patientsäkerheten och att man inom sjukvården måste göra allvarliga försök att komma tillrätta med de praktiska problemen. År efter år har samma argument för att avslå motionerna använts, trots att problemen snarare ökat än minskat och trots att också socialstyrelsen understrukit att en lagändring borde kunna göras.

Med all sannolikhet torde det vara så idag att man inom stora delar av sjukvården insett att man inte klarar av att följa lagen i det här avseendet. För att inte utsätta patienterna för onödigt fara som signeringstvånget faktiskt kan innebära, istället för ökad säkerhet, har man i det tysta valt att sätta sig över lagen. Enligt vår uppfattning kan ett sådant förhållande inte accepteras.

Det bör understrykas att den behandlande läkaren, alldeles oavsett
signeringstvånget, alltid har ansvaret för vården av patienten.

Mot. 1988/89
So511

Det är nu angeläget att socialstyrelsen ges i uppdrag att företa en utredning om vad patientjournalagens signeringskrav inneburit för sjukvården, samt om detta krav kan avskaffas eller ändras.

Hemställan

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om signeringskravet i patientjournalagen.

Stockholm den 25 januari 1989

Rosa Östh (c)

Agne Hansson (c)

